

Ο Γ. Τσαουσάκης στην είσοδο του Ναυτικού Μουσείου Γαλαξιδίου

Ένας από τους εκλεκτούς του εφοπλιστή Γιάννη Λάτση, ο κύριος Γιώργος Τσαουσάκης από το Γαλαξίδι, πλοίαρχος, ζωγράφος, συγγραφέας και εκδότης της τοπικής εφημερίδας, ξεδιπλώνει το νήμα της καριέρας του. Κατάγεται από παλιά ναυτική οικογένεια του Γαλαξιδιού και ο προπάππος του είχε ιστιοφόρα με τα οποία πρόλαβε να ταξιδέψει και ο πατέρας του. Στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο έχασαν τα λεφτά τους, ενώ καταστράφηκαν τελείως οικονομικά με την κήρυξη του Β' Παγκόσμιου Πολέμου. Ο ίδιος πρωτομπάρκαρε ως δόκιμος πλοίαρχος το 1955, «τότε που το αβγό και η μπίρα της Κυριακής ήταν θέμα διεκδίκησης». Τότε που «το μπάρκο κρατούσε δυόμισι χρόνια, γιατί αν έφευγες νωρίτερα σε έβαζαν στη λίστα των ανεπιθύμητων». Τότε που «υπήρχαν καπεταναίοι οι οποίοι την ώρα που έκαναν την παρατήρηση με το κατέβασμα μερικών αστεριών για τον υπολογισμό του στίγματος του πλοίου, κάλυπταν με το χέρι τους υπολογισμούς μην τυχόν και τους δούμε εμείς οι δόκιμοι». Αναφέρεται φυσικά στον Γιάννη Λάτση, ενώ δεν ξεχνάει ότι συνυπηρέτησε ως υποπλοίαρχος στο ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΛΑΤΣΗ με τον επίσης υποπλοίαρχο Μίνωα Κυριακού «που έγινε σήμερα μεγάλος και τρανός», αλλά στάθηκε αδύνατον να τον συναντήσει...

Καπετάν ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΣΑΟΥΣΑΚΗΣ

Αλμυρές αναμνήσεις

«27 Σεπτεμβρίου 1882. Καιρός οστριογάρμης. Εμαζέμαμεν όλα τα πανιά κι αφήσαμε παρκέτο τουρκετίνα. Αστραπαί, βρονταί, ως η κόλασις. Το μεσονύκτιον ο καιρός εμπόργιασεν. Μπόρα δυνατή. Εμπρουλιάραμεν τον τρίγκο και τον παπαφίγκο. Μπόρες ήρχοντο από όλα τα σημεία του ορίζοντος και το πλοίον δεν διευθύνετο. Τρομερά μελαγχολία μ' έχει καταλάβει την μεσημβρίαν...»

Αυτά, μεταξύ άλλων, γράφει στο βιβλίο του «Γάλαξα» ο καπετάν Γιώργος Τσαουσάκης, καθώς μου εκμυστηρεύτηκε στη συνέντευξη που ακολουθεί. Τον βρήκα στο σπίτι του, κάπου στα Πατήσια, να νοσταλγεί το αγαπημένο του Γαλαξίδι. Έμεινε και στους δυο μας το παράπονο πως δεν καταφέραμε να τα πούμε εκεί, στην παραλία μπροστά από το πατρικό του σπίτι. Ο χρόνος πίεζε...

Να υποθέσω ότι είναι η πρώτη σας συνέντευξη αυτή ή έχετε δώσει κι άλλη στο παρελθόν;
«Πρώτη φορά δίνω συνέντευξη στη ζωή μου! Και δεν σου

κρύβω ότι αισθάνομαι κάπως παράξενα!».

Ένας άνθρωπος της θάλασσας, όπως είστε εσείς, νιώθει, υποθέτω, μάλλον αμήχανα όταν καλείται να μιλήσει για τον εαυτό του. Είναι έτσι;

«Ακριβώς! Έτσι είναι όπως το λες! Είχα βεβαίως, θυμάμαι, δώσει μια συνέντευξη όταν υπηρετούσα στο GROOTE BEER. Επρόκειτο για ένα καράβι που αγόρασε ο Λάτσης το 1963 από την Holland American Line και το οποίο υπήρξε ένα πραγματικό εργαλείο για την εταιρεία. Μεταφέραμε με εκείνο το πλοίο χιλιάδες μουσουλμάνους προσκυνητές. Κάθε Ραμαζάνι κάναμε δύο έως τρία δρομολόγια και παίρναμε όλους τους προσκυνητές από τα λιμάνια της Βορείου Αφρικής, ξεκινώντας από την Καζαμπλάνκα και το Αλγέρι, και στη συνέχεια, αφού μπαίναμε στην Ερυθρά από το Σουέζ, φτάναμε στην Τζέντα, όπου και τους αποβιβάζαμε. Αυτοί, κατόπιν, προωθούντο προς τη Μέκκα. Αυτή η κίνηση εξετιμήθη δεόντως από τις σαουδαραβικές Αρχές και έχω την εντύπωση ότι αυτός ήταν ένας σταθμός για την εταιρεία του Λάτση. Άνοιξε έτσι ένας δρόμος συνεργασίας και δημιουργήθηκαν πολύ στενές σχέσεις μεταξύ Αράβων ▶